

4) Denne Pligt paahviler først og fremmest Forbrugerne af saadanne Artikler, som forfærdiges af Kvinder, da det er givet, at der ikke findes noget Minimum, hvorunder Kvindernes Løn ikke kan synke.

Denne Forening udarbejdede en Plan for en Mønsterforretning, en Plan, som alt var fulgt af 8 gode Forretninger; disses Navne blev offentliggjort i Aviserne, og Foreningen anbefalede alle sine Medlemmer at støtte disse Forretninger, d. v. s. Foreningen lagde Grunden til det af alle Køberforeninger nu almindelig anvendte Middel »*De hvide Lister*«; efterhaanden sluttede flere Forretninger sig til, og de hvide Lister tæller nu 51 *Handelshuse*. Der udarbejdes en hvid Liste for hver Sæson, og Foreningen offentliggør den flere Uger igennem paa Theaterprogrammer, Plakatsøjler og andre iøjnefaldende Steder.

Eksemplet smittede. Køberforeninger oprettedes i Filadelfia, Brooklyn, Boston og Chicago, — alle forsøgte de at bedre Arbejdernes Kaar, men paa forskellige Punkter. Medens New York kæmpede for bedre Butiksforhold, for Siddepladser til Ekspeditricer, for *bedre Løn* for disse og for formindsket Arbejdstid samt mod Misforhold ved Juleindkøb, gik man i Boston, hvor Forholdene i Udsalgene var ganske gode, lige løs paa det saakaldte »Udsvedningssystem«. Dette er et meget uheldigt, men desværre meget almindeligt Arbejdssystem, der gaar ud paa, at Arbejdsgiveren giver Arbejdet hjem i Entreprise til nogle enkelte Arbejdere, der saa selv igen holder Arbejdere, som i Reglen lønnes mere end usselt, for at Entreprenøren kan faa et ordentligt Udbytte. For at udrydde dette System, særlig inden for Konfektionsfaget, var man klar over, at man maatte gaa grundigt til Værks. Man kunde ikke nøjes med en lokal Forening, men maatte have en national Forening.

Skulde man undgaa i Boston at sælge Varer, der var forarbejdet under usle Forhold i Chikago eller en af de andre Byer, maatte man danne en *national Køberforening* med det fælles Formaal at udrydde Udsvedningssystemet i Konfektionsfagene. En saadan Forening er dannet og tæller 60 Foreninger spredt over 21 Stater med ca. 30,000 Medlemmer.

Denne nationale Køberforening har

gjort et Skridt udover de hvide Lister, den har indført Mærkesystemet; d. v. s. alle Forretninger, som opfylder 1) Hovedbetingelsen: ikke at give Arbejde hjem, 2) ikke beskæftiger Børn under 16 Aar, 3) ikke kræver Nattearbejde, maa forsyne alle Genstande, der udgaar fra deres Forretninger med Foreningens Mærke. 61 Fabrikanter har Privilegium paa at bruge disse Mærker.

Amerikaneren lægger her megen Vægt paa, at Mærkerne giver Publikum Sikkerhed for, at Varen er forarbejdet under smittefri Forhold, at Varen er forarbejdet paa Værkstedet. Dette er selvfølgelig et stort Gode for Køberen, thi vi maa jo gøre os klart, at hvor der er Hjemmearbejde, der er vore Klæder meget hyppig forarbejdet i usle Rum, hvor al mulig Daarlighed har til Huse, i Rum hvor Tuberkelsyge boer og dør. — Det kan selvfølgelig gaa enhver af os, som det gik et *Medlem af det engelske Kongehus*; han fik Skarlagensfeber, og en Undersøgelse viste, at Smittekilden var et Sæt Klæder, købt i Londons fineste Magasin, men forfærdiget i en Arbejders Hjem, hvor Børnene laa syge af Skarlagensfeber. Paa samme Maade bliver vi mere borgerlige Mennesker ogsaa tit smittede, vi lærer blot ikke Smittekilden at kende. — Set fra et *egoistisk Købersynspunkt* er Kampen mod Hjemmearbejde derfor fuldt berettiget. — Set fra et *socialt Synspunkt* mener jeg derimod, at det er mere tvivlsomt om man bør kæmpe for Hjemmearbejdets Udryddelse. Det er vanskeligt at afgøre, om Moderen helst maa blive i Hjemmet og have et lille Øje med Børnene, selv om hun iøvrigt er optaget af sin Syning, eller om hun hellere maa forlade Hjemmet om Morgen og sende Børnene paa Asyl. Det er Spørgsmaal, som Værgeraadene maaske i Tiden kan hjælpe med at besvare. For Udryddelsen vil dog stadig tale, at *Lønineauet lettere kan hæves, naar Hjemmearbejdet er forsvundet*.

Evropa er først senere begyndt med Køberforeninger. Den første blev grundet i Paris i Aaret 1902 paa Initiativ af Madame Jean Brurshe, en Datter af den bekendte danske Generalkonsul Hoskier, Denne Forening mener selv, at *dens største Betydning ligger i dens opdragende Virksomhed*. Den har i saa Henseende et *dobbelt Formaal*; ligesom de amerikanske Køberforeninger vil den: 1) søge at vække